

בש"פ 8722/21 - יעקב פלא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8722/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

העורר: יעקב פלא

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום
7.12.2021 במ"ת 35167-11-21, שנתן כב' השופט
אלי אברבנאל

בשם העורר: עו"ד מיכאל עירוני
בשם המשיבה: עו"ד עידית פרג'ון

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' אברבנאל) מיום 7.12.2021 במ"ת
35167-11-21, בגדרה הורה בית המשפט על מעצר העורר עד תום ההליכים.

רקע

1. ביום 15.11.2021 הוגש לבית המשפט המחוזי בירושלים כתב אישום כנגד העורר, המייחס לו עבירות
סחיטה באיומים, סחיטה בכוח, הצתה בנסיבות מחמירות וחבלה במזיד ברכב לפי סעיפים 428, 427, 448 (א) ו-413
לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בקיצור נמרץ יצוין כי על פי עובדות כתב האישום, איים העורר על המתלונן במספר
הזדמנויות שונות, וזאת בעקבות סכסוך עסקי שהתגלע ביניהם. לבסוף, ביום 31.10.2021, סמוך לשעה 19:18, הגיע

עמוד 1

העורר לבית המתלון, שפך חומר דליק על דלת הכניסה והציתה וכן הצית את רכבו של המתלון, במטרה להניע את המתלון להעביר לו כספים. זאת, שעה שהמתלון, אשתו, וששת ילדיהם שהו בבית.

2. בד בבד עם כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים.

3. ביום 7.12.2021 הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. בהחלטתו, עמד בית משפט קמא בהרחבה על קיומן של ראיות לכאורה כנגד העורר, וקבע כי אלה מצדיקות את מעצרו של המשיב. נמצא כי אין חולק שהעבירות מגבשות עילת מעצר של מסוכנות הן לציבור והן למתלוננים ושכניהם.

4. העורר לא השלים עם החלטה זו. מכאן הערר.

נימוקי הערר

5. בעררו, העלה העורר טענות שונות לעניין העדר קיומה של תשתית ראיתית נגדו, וכן טען כי היה מקום להורות על שחרור העורר לחלופת מעצר, או לחילופין על הזמנת תסקיר שירות המבחן.

בדיון בפניי, שנערך ביום 5.1.2022, ולאחר ששמע את הערות בית המשפט, חזר בו בא כוח העורר מטענותיו באשר לקיומן של ראיות לכאורה, ומיקד את הערר בבקשה כי תבחן אפשרות לשחרר את העורר לחלופת מעצר. באת כוח המשיבה עמדה מנגד על המסוכנות הנשקפת מהעורר, בין היתר בשים לב לכך שהעבירות תוכננו ובוצעו באופן חסר מעצורים.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בערר ובנספחיו, וכן שמיעת טענות הצדדים בדיון בפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל בחלקו, במובן זה שיש מקום להורות על קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו של העורר.

7. אין חולק כי קיימות ראיות לכאורה המצדיקות את מעצרו של המשיב לפי סעיף 21(א)(ב) לחוקסדרהדיןפלילי (סמכויותאכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). אין גם חולק כי לעורר מיוחסים מעשים חמורים, המשקפים את מסוכנותו, ומבססים עילת מעצר.

כידוע, בנסיבות אלה, רשאי בית המשפט להורות על הגשת תסקיר לפי הוראות סעיף 21א(א) לחוק המעצרים. תסקיר המעצר הוא כלי עזר, המשמש את בית המשפט במקרים בהם הוא מתקשה לבחון את התאמתו של עצור לחלופת מעצר ולהעריך את החלופה המתאימה (ראו, למשל: בש"פ 6722/21 פלוני נ' מדינת ישראל(13.10.2021)).

8. בית משפט זה עמד בעבר על כי ככלל, ניתן להצביע על "שלושה אבות טיפוס של בקשות למעצר עת תום

ההליכים" המעוררים את שאלת היזקקותו של בית המשפט לתסקיר מבחן: מקרה בו ברי כי חלופת מעצר לא תסכון אין טעם בהזמנת תסקיר שירות מבחן; מקרה בו ברור על פניו כי ניתן להסתפק בחלופת מעצר שניתן לעמוד על טיבה בבית המשפט, אין טעם בהזמנת תסקיר; ואולם, במקרים בהם לא ברור אם חלופת מעצר תסכון או שבית המשפט מתקשה לעמוד על קנקנה של חלופה קונקרטית, יש מקום להורות על קבלת תסקיר שירות המבחן (ראו: בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל(15.1.2015)).

9. בענייננו, המעשים המיוחסים לעורר ונסיבות ביצועם, על אף חומרתם, אינם מן הסוג אשר שולל מניה וביה אפשרות לבחינת חלופת מעצר. משכך, סבורני כי עניינו של העורר נופל לקטגוריה השלישית, המצדיקה קבלת תסקיר שירות המבחן. זאת, בשים לב להוראות סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, אשר קובע כי לא יינתן צו מעצר עד תום ההליכים, אלא אם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירות הנאשם פחותה. בנסיבות המקרה שלפניי, יש למצות את הניסיון להפחית את הפגיעה בעורר, ניסיון אשר לא ימוצה בטרם קבלת תסקיר.

10. סוף דבר, הערר מתקבל בחלקו, במובן זה ששירות המבחן יערוך תסקיר בעניינו של המשיב, ויגישו לבית המשפט המחוזי, אשר יבחן את אפשרות שחרור העורר לחלופת מעצר. אין באמור כדי להביע כל עמדה לגופם של דברים או לגופן של חלופות, ובית המשפט המחוזי יחליט בעניין כחוכמתו.

ניתנה היום, ג' בשבט התשפ"ב (5.1.2022).

ש ו פ ט